

KRASICKI IGNACY

ŻYCIE
DWORSKIE

Krasicki Ignacy

Życie dworskie

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=23541674

Życie dworskie:

Аннотация

Ciesz się klasyką! Miłego czytania!

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

Ignacy Krasicki

Życie dworskie

Joachimie! Już młodość porywczą uciekła
I wieku dojrzałego już pora dociekła¹,
Ta pora, w której żądze słabiej zaczynają.
Strawiłeś lata twoje między dworską zgrają.
Zrazu młodzian, dojrzawszy potem, profes teraz,
Zyskający, zdradzony, oszukany nieraz,
Zgoła dworak. Więc naucz, świadom znamienicie,
Na czym zawisło, jakie u dworu jest życie?
Milczysz? Znać, żeś jest dworak. Ja, wieśniak, opowiem.
Najprzód (trzeba te rzeczy brać z letka), albowiem
Obraziłbym i wielu, gdybym prawdę szczerą
Objawiał, a nie zwykłą dworom manijerą.
Grzeczność – talent nie lada, ten rad w dworach gości,
Ten kształci oświecone jasne wielmożności,
Ten jest cechą każdego, co się dworu ima,
Co pozor ma nazbyt, a istoty nie ma,
Zgoła co jest dworakiem. Panie Joachimie,
Powiedz, co tam w ohydzie, a co tam w estymie²?
Cnota. Waszmość żartujesz. Kunsztem wielorakiem
Umiałeś żyć u dworu i jesteś dworakiem.

¹ *dociec* – dobiec. [przypis redakcyjny]

² *estyma* – poważanie, szacunek. [przypis redakcyjny]

A ja prostak, a przecież chciałbym z tego toru³
Coś pojąć i określić, jak żyją u dworu.
Żłem się udał, daremniem staranie postradał;
A któż się u dworaków o prawdzie wybadał?
Więc coś nie opowiedział, choć wiesz, a wiesz ściśle,
Ja, co nie wiem, na domysł powiem i określe.
Dwór jest to wybór ludzi, tak mówi świat grzeczny⁴,
Ale świat pospolity zdaniu temu sprzeczny.
Kto z nich lepiej osądził? Grzeczny mówi wdzięcznie:
Cnotę, dowcip, talenta, umieszczone zręcznie,
Dwór najlepiej obwieszcza. Świat prosty a szczery,
Jak z łupin człeka łuszcząc z dobrej manijery,
Gdy nie patrzy, kto czyni, lecz o co rzecz chodzi,
Wszystko zwie po imieniu: Piotr kradł, więc Piotr złodziej.
To prawda, lecz niegrzeczna, wyraz⁵ zbyt dosadnie.
Jakże to pięknie nazwać, kiedy Piotr okradnie?
Można prawdę powiedzieć, ale tonem grzecznym:
Piotr się wślawił w rzemiośle trochę niebezpiecznym,
Piotr zażył⁶, a nie swoje, kunsztownie pożyczyl. —
Zgoła tyle sposobów grzecznych będziesz liczył,
Tak fałsz będziesz uwieńczał, do prawdy sposobil,
Że na to wreszcie wyjdzie: Piotr kradł, dobrze zrobił.
Fałsz grzeczny to styl dworów i moneta w kursie,
Wszędzie on się tam mieści, w dziełach i w dyskursie,

³ *tor* – tu: sposób postępowania. [przypis redakcyjny]

⁴ *grzeczny* – wytworny. [przypis redakcyjny]

⁵ *wyraz* – wyrażone, określone. [przypis redakcyjny]

⁶ *zażył* – tu: wziął, przywłaszczył. [przypis redakcyjny]

I choć na kształt liczmanów⁷ z siebie nic nie waży⁸

⁷ *liczman* – znaczek umownej wartości zastępujący pieniądze przy grze karcianej. [przypis redakcyjny]

⁸ *z siebie nic nie waży* – sam nie stanowi żadnej wartości. [przypis redakcyjny]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.